

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 182

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, AUGUST 7, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

700 grobov priča o rdeči strahovladi

Madrid, Španija. — Na pokopališču v vasi Aravaca blizu Madrida, so našli 700 trupel, ki so padle kot žrtve novembra 1936 pod komunistično strahovlado. Tri dni in tri noči je tedaj rdeča tolpa morila vse, kar jih je prišlo v roke. Vse te žrtve so odpeljali iz ječe pod pretvezo, da jih prepeljejo v drug kraj, potem so jih pa kar po živinsko pomorili brez vsake obravnave. Zdaj se je dognalo, da je bilo med temi žrtvami 215 frančiškanov, katerim so rdeči požgali ali sicer razdejali 64 cerkva in samostanov.

Molk gov. Brickerja o Taftovi kandidaturi ustvarja različna mnenja med politikaši

Columbus, O. — Ohijska postavitev zahteva, da se delegati za narodno konvencijo izrazijo, predno gredo na konvencijo, kdo je njih kandidat in sicer za prvo in drugo izbiro. Delegati pa morajo imeti od takega kandidata pismo dovoljenje, da smejo rabiti njegovo ime. To je bil torej vzrok, da je ohijski senator Taft javno naznanil svojo kandidaturu za predsedniškega kandidata na republikanski listi. Precej časa se je ribalo sem in tje, če bo predsedniški kandidat senator Taft ali governor Bricker. Ker so se politikarji bali, da bi to zelo škodovalo stranki, se je umaknil Bricker. Toda svoje šance ni še pustil iz rok in še vedno upa, da bo postal kandidat v slučaju, če se delegati na narodni konvenciji ne bi zmogli zediniti na Taftu. Ta governor Bricker resno misli sam na kandidaturu, kaže dejstvo, da ni rekel ne bev ne mev, ko je Taft naznanil svojo kandidaturu. Bricker pričakuje od Tafta zagotovilo, da bo tudi nekaj njegovih pristašev izvoljenih delegatov, predno bo sam dal svojo podporo Taftu.

Glede neodvisnosti Filipinov

Washington, D. C. — Kongres Zed. držav je odločil, da postane Filipinsko otočje, ki je zdaj pod protektoratom Zed. držav, neodvisno leta 1946. Seve, vprašanje je, če se bodo hoteli Filipinci iznebiti ameriškega varstva v očigled razvojev na Daljnem Vzhodu. Gotova stvar je, da Japonci gledajo z obema očesoma na Filipine in prav lahko je možno, da bodo Filipinci naprosili Zed. države, da ostanejo še nadalje pod njih varstvom.

Poletni koncerti

Na sledeče dneve se vrše lepi poletni koncerti v mestnem avditoriju: avgusta 9, 11, 12, 16, 18 in 19. Začetek vselej ob 8:15 zvečer. Pri koncertu igra znameniti Cleveland orkester, obstoječ iz 70 godbenikov. Nastopijo tudi več solistov pevcev in glasbenikov. Mestni avditorij je za to priliko spremenjen v čarobni vrt, kjer lahko sedite pri mizah in si tudi naročite okrepčila. Vstopnina je 25 centov.

Lepo uspel piknik

Včeraj se je bilo zbralo sila naroda na farnem pikniku Marije Vnebovzete, ki se je vršil na Pintarjevi farmi. Dan je bil lep in vse je bilo vselej volje. Okrog 70 nagrad je bilo oddanih. Glavna nagrada je bil nov Plymouth avto, katerega je dobil Steve Jamnik iz 177. ceste. Med drugimi "srečnimi" je bil tudi grocerist Ludwig Raddell, ki bo dobil za \$2.50 grocerije, ki jo je daroval grocerist Metlika.

Zadušnica

Jutri ob šestih se bo v cerkvi sv. Vida brala sv. maša za pok. Frank Kenikom. Prijatelji so prijazno vabljeni.

To in ono med našimi rojaki

V avtni nezgodi v Johnstownu, Pa. je bil ubit John Turk, star 57 let, doma iz Šmihela-Stopiče na Dolenjskem. V Ameriki je bival 32 let. Zapušča ženo in pet otrok.

V La Salle, Ill. je težko obolel rojak John Pelko. Podati se je moral v bolnišnico.

Glavni tajnik JPZS, Frank S. Ermens, je resigniral. Na njegovo mesto je gl. odbor začasnno imenoval Johna Jelenca, dokler članstvo ne izvoli novega gl. tajnika.

V Milwaukee, Wis. sta se težko poškodovala v avtni nezgodi Frank Koprniček in George Babl.

V Milwaukee, Wis. so umrli sledeči naši ljudje: Matt Sagadin, star 55 let, Mary Kodrich, stara 37 let in Frank Železnik, star 63 let, doma iz Mirne vasi pri Trebnjem.

V Chicagu, Ill. je za srčno kapjo umrla Mrs. Mary Roseman, roj. Frankovič, doma iz Love Lipe pri Črnomlju. Zapušča sedem hčera in enega sina.

V Rock Springs, Wyo. se je smrtno ponesrečil Frank Šteflic, star 59 let in doma iz Boštajna na Dolenjskem! Tukaj zapušča družino. V Ameriko je prišel pred 32 leti.

V Soudanu, Minn. je umrl Anton J. Gornik, star 26 let. Tu zapušča starše, štiri brate in dve sestre.

V Duluth, Minn. je umrla Mary Perič, stara 54 let. Zapušča moža in sina, na Elyu pa hčer.

V Chicagu, Ill. je umrl John Gešcl, star 73 let, doma iz Dobljeh pri Črnomlju.

Iz obiska v stari domovini se je vrnil Paul Berger, ki vodi v Chicagu restavracijo. Potoval je po domovini z avtom, toda na Dolenjsko ni mogel, ker so ravno takrat velike povodnji preplavile ceste.

John Žagar iz Chicaga je stal pred sodnikom, ker je v nekem restavrantu izbil iz ust cigareto neki ženski, ki je sedela zraven njega. Izgovarja se, da ni mogel prenesti dima. Sodnik ga je postavil pod varščino, dokler se ne pronajde njegovo duševno stanje.

Ne bo spal v kleti!

Chicago, Ill. — John Kubu, star 61 let, se je pritožil na sodnijo, da lastuje hišo, v kateri so tri spalnice in vendar mora on spati v kleti. V spalnicah tabori njegova žena s tremi hčerami iz prvega zakona. Možu so pa postlali v kuhinji. Ker je bil pa tudi tukaj v napotje, so mu postlali v kleti. Mož je šel iz kleti na sodnijo. Sodnik je odločil eno spalnico za hišnega očeta.

Važne določbe glede W. P. A. del

V očigled tega, da kongres ni ničesar ukrenil radi 130 delovnih ur za WPA delavce, bo vlada začela izvajati odredbe postave, kakor je določena po kongresu. S tem bo Cleveland zelo prizadet in relifno vprašanje bo postalo precej akutno. Po novih določbah bo moralo mesto prispevati 25 odstotkov k vsem WPA projektom. Če ne bo dalo mesto tega denarja na razpolago, bodo delavci brez dela. Kadar bo en WPA projekt dogotovljen, bodo morali iti delavci na čakalno listo, da se jih zaposli kaj druge. Če bo pri enem projektu preveč delavcev, se jih ne bo premestilo drugam, ampak se jih bo enostavno odslavilo.

Zdaj bodo začeli odslavljati delavce, ki delajo pri WPA 18 mesecev ali več. S tem so bili nekaj časa prenehali, ker se je mislilo, da bo kongres tozadevno postavil spremenil. Mestna administracija se je izjavila, da ne bo mogla prispevati 25 odstotkov k WPA projektom, torej bo toliko več delavcev ob delo. Mesto mora pripraviti od \$9,000,000 do \$12,000,000, ali pa bo moralo skrbeti za toliko več delavcev, ki bodo brez dela.

Župan Burton je včeraj naznanil, da se bo najbrže razpisalo nove davke za relif in sicer 1.5 levy. O tem bi volivci glasovali 3. oktobra pri primarnih volitvah.

Društvene zadeve

Nocoj bo tajnica društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ pobirala asesment od šestih naprej v stari šoli sv. Vida. Ob osmih se pa prične redna mesečna seja.

Konvencija Slovenske moške zveze

V soboto ob 9:15 uri dopoldne se je zbrala delegacija Slovenske moške zveze k rednemu konvencijem zasedanju v dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave. Zborovanju je prisostvoval 48 delegatov in glavni odbor.

Konvencijemu zborovanju je predsedoval sedanjí glavni predsednik Fred Udovich. Vodil je zborovanje zelo spretno in taktično. Konvencijni tajnik je bil Vincent Lavtar. Zapisnik pa je vodil Jože Grdina. Z veliko večino je bila sprejeta ta točka pravil, katere določa, da se tudi v naprej organizacija imenuje Slovenska moška zveza, katere glavni stah naj bo v Barbertonu, Ohio.

Zbornica je vzela za podlago razpravljanja pravil priporočila vseh podružnic ter iz istih sestavila dobra in časa odgovarjajoča pravila.

Sklep konvencije je, da ostane organizacija strogo na nepristranski podlagi, v katero se sprejemajo člani med 16 in 55

letom, ki so slovenskega porekla. Za članarino 25 mesečno bo član opravičen po letih članstva od \$25 do \$100 smrtnine.

Delegacija je soglasno izvolila dnevniki Ameriško Domovino za glasilo organizacije. Pravila narokujejo, da bo prihodnja konvencija v Girardu, O. v mesecu septembru leta 1941.

Na konvenciji je vladala izredna živahnost, znak velikega zanimanja za organizacijo. Delegacija je med seboj tekmovala, kdo naj več prispeva k boljšemu porastu organizacije. Vladalo je absolutno najiskrennejše bratstvo v živni in odkritosrčni besedi. Rekord vseh rekordov pa je bila ta konvencija v tem, da je vse uradnike od prvega do zadnjega izvolila soglasno.

Bodoči glavni odbor je sledeči: Glavni predsednik, Fred Udovich, Barberton, O. Prvi podpredsednik Anton Rudman, Cleveland, drugi podpredsednik, Frank Bencina, Cleveland, glavni tajnik Vincent Lavtar,

Kongres zaključil zborovanje

JUGOSLAVIJA BO DELJENA V 3 DRŽAVE

Bled, Jugoslavija. — Po vsej Jugoslaviji se napeto pričakuje, kako bo odločil princ regent Pavel, ki se nahaja tukaj na oddihu, glede bodoče osnove Jugoslavije. Kot se sliši, ima regent Pavel pred seboj načrt, da se razdeli Jugoslavijo v tri federalne države, ki bi imele samostojno avtonomijo, vojaštvo, denar in politični sistem pa skupen. S tem, kakor sodijo, bi se zadovoljilo Hrvatse. Končna odločitev bo naznanjena še ta teden. Dosti se ugiblje o rešitvi hrvaškega vprašanja, gotovega ne ve pa nihče, ker vlada drži vse načrte tajno.

Vatikan ni za špansko kraljevino

Rim, Italija. — Iz vatikanskih krogov se poroča, da je sv. Stolica precej hladna napram prizadevanju bivšega španskega kralja Alfonza XIII., da bi postavil svojega sina na španski kraljevski prestol. Alfonso se nahaja v Švici in tam se ga je baje prosilo od strani španskih monarhistov, naj bi zopet postal španski kralj. Alfonz bi to rad storil, ali pa posadil svojega sina, Don Juana, na prestol.

Kakor se poroča, je Vatikan absolutno proti Alfonzu, ne pa toliko proti njegovemu sinu, da si je tudi proti njemu precej hladan.

S počitnic

Mrs. Unetič, hčerka in sin pošiljajo najlepše pozdrave domačim ter vsem prijateljem in znancem. Nahajajo se na počitnicah na Ribičevi farmi, Rock Creek, O., kjer se jim prav dobro godi. Radovedni pa so, kako se Mr. Unetič doma sam peča ta čas.

Vreme

Za danes ali jutri prerokujejo dež in mrzleje, ostali dnevi v tednu da bodo pa lepi.

\$13,000,000,000 JE KONGRES ODOBRILO V TEM ZASEDANJU. — VAŽNE SPREMEMBE ZA POKOJNINO

Starostno pokojnino se prične plačevati 1940

Washington, D. C. — V soboto je zaključil svoje zborovanje kongres Zed. držav in se podal na počitnice do 1. januarja 1940. K zasedanju med tem časom se zbere le, če ga pokliče predsednik, kar bi se, na primer, zgodilo, če izbruhne v Evropi vojna, ali če se pripeti kaj drugega zelo važnega.

Pred zaključkom je prišlo do viharne scene, ko so prijatelji novega deala zmišljali konservativne demokrate in republikance, ki so tako strahovito gazili po Rooseveltovih predlogih in priporočilih.

To zasedanje kongresa, ki je bilo 76, odkar je v veljavi sedanja ustava, je dovolil vladi ogromno vsoto trinajst milijonov dolarjev, ali za dva milijona več kot lansko leto. To kljub temu, da je toliko črtal iz Rooseveltovega programa.

Med CIO in General Motors je prišlo do poravnave. Delavci začno danes z delom na 1940 modelih

V soboto je prišlo do sporazuma med General Motors in med CIO avtno unijo, ki je vodila stavko v 12 tovarnah, spadajočih k G. M. Zastopniki CIO so se pogajali direktno z G. M., potem so pa delavci v posameznih tovarnah glasovali, če te pogoje sprejmejo ali ne. Tako so v soboto glasovali delavci od Fisher Body v Clevelandu in sprejeli te pogoje. Nekaj delavcev gre takoj na delo, nekaj pa v prihodnjih dneh, da začno z delom na 1940 modelih. Kompanija je približno en mesec zaostala z delom.

V splošnem se je doseglo sporazum v sledečem: V vseh tovarnah, kjer ni dvojne unije, to je CIO in AFL, ima pravico zastopstva delavcev komitej od CIO. Ob sobotah se plača delavcem čas in pol in ob nedeljah dvojni čas, to je, če imajo v tednu več kot 40 ur delovnih ur. Noben delavec pa ne sme biti med tednom odslavljen, da bi tako ne bil opravičen za nadurno delo.

Vpeljalo se bo standard mezd, kakor se plačuje v Fisher Body tovarni št. 23 v Detroitu. Vsi delavci, ki so bili na stavki, morajo biti sprejeti na delo in ne izgube svoje starostne pravice. Tudi ne sme biti noben stavkar preganjan radi tega, ker je šel na stavko.

Unija se je zavezala, da ne bo vprašala za novo plačilno lestvico do 1. marca 1940. Dalje se je CIO unija zavezala, da ne bo stavke, dokler bodo v delu 1940 modeli avtomobilov. Unija je zahtevala pred stavko 10c povvišanje na uro za strokovno izučene delavce, česar pa ni dosegla.

Pes rešil gospodinj

Clintwood, Va. — V tukajšnjih hribih je velik medved napadel Mrs. May Barker prav pred hišo. Ženska je imela v naročju triletnega otroka, katerega je krčevito stiskala k sebi, z drugo roko pa pograbila poleno in skušala odgnati medveda. Ta jo je precej razpraskal in ne ve se, kako bi bilo izpadlo, da se ni zakadil domači pes medvedu v bleda in ga pognal v beg. Mrs. Barker so odpeljali v bolnišnico.

Perutninarski kongres

Danes se zaključil perutninarski kongres. Ob dveh popoldne bo prirejena posebna predstava s cirkusom. Otroci izpod 12 let so v spremstvu staršev prosti. Do danes je obiskalo razstavo 789,000 oseb.

Nadškof gre v Rim

Clevelandski nadškof, Most Rev. Joseph Schrembs, odpotuje 12. avgusta v Rim, kjer se bo poklonil papežu Piju XII.

Profesor v semenišču

Rev. Francis Srebrnak, ki je bil dozdaj pomožni župnik v Monroe, Mich., je bil imenovan za profesorja v detroitskem semenišču.

Nov rekord letal

Rim, Italija. — Italija si lasti svetovni rekord v hitrosti in vztrajnosti aeroplanov. Ta rekord, ki je bil neprestano v zraku 57 ur in 32 minut in je preletel v tem času 7,763 milj, ali 12,937.77 kilometrov. Dosedanji rekord sta imela dva Japonca, ki sta preletela v enem letu 7,235 milj. V Laškem letalu je bila posadka štirih mož.

Star mašni strežnik

Kelleys Island, O. — Charles Seeholzer je star 79 let, pa še vedno streže pri maši. Za mašniškega strežnika je postal, ko je bil star 10 let in od tedaj neprenehoma opravlja to lepo službo. Vid mu je nekoliko opešal, da ima težave po stopnicah, drugače je pa še trden.

Na počitnice

Miss Rosie Chandez iz 1053 E. 71st St. in Miss Antoinette Skok sta se podali na počitnice v New York. Ogledali si bosta svetovno razstavo in druge zanimive kraje.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Ameriko in Kanado, raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$4.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 182, Mon., Aug. 7, 1939

Bruna v svojem očesu ne vidimo

Jo, koliko pišemo v naših časopisih, ki imajo prosto pot in pišejo kar hočejo, kako so drugi narodi po svetu zatirani! Kako se nam smilijo preganjeni in zaničevani, ki stokajo pod težo ošabnih vladnih mogotev. Kako nam je pri srcu usoda zaslužjenih podložnikov diktatorskih držav. Kričimo in se togotimo nad krivico, ki se godi brezpravni raji v Rusiji, v Nemčiji, Italiji, in drugod.

Lepo je to od nas in gotovo zasluži ti reveži vse naše simpatije. Ampak, če bi malo pogledali okrog sebe tukaj doma, bi pa videli, da nismo mi prav nič boljši in naše postave so prav tako krute v nekaterih slučajih. Ampak mi vidimo samo ven iz dežele, ne vidimo pa bruna v svojem očesu.

V mislih imamo naše stroge naselniške postave. Je prav, da so stroge, če hočemo imeti red in mir. Vendar so pa slučajji, ki se dogajajo v okvirju teh naselniških postav, pri katerih nam krvavi srce, ko jih beremo.

Naj navedemo samo enega izmed sto in sto slučajev in videli bomo, da je treba tudi pri nas pomesti pred svojim pragom, če hočemo biti res demokratični in vredni biti imenovani širokogrudni, veliki Amerikanci.

Slučaj John McNeila iz Los Angelesa, ki je bil prej Kanadčan. Prišel je v Zed. države nepostavnim potom. Z njim so prišli trije njegovi otroci, ki so bili rojeni v Kanadi.

Dobil je tukaj delo in žena mu je rodila še štiri nadaljne otroke. Zdej v krizi je izgubil delo in prisiljen je bil prositi za relief. Tedaj so oblasti pronašle, da je prišel nepostavnim potom v Zed. države. Vlada je ukazala deportacijo. Oče, mati in en sin so bili izgnani čez mejo v Kanado.

Vlada je ukazala tudi dvema hčerama, ki sta bili rojeni v Kanadi, da morata iz dežele. Ena od teh se je skrila neznano kam. Druga je poročena in pričakuje otroka, zato se ji je dovolilo, da sme začasno ostati tukaj.

Oni štirje otroci, ki so bili rojeni v Zed. državah, so hoteli iti s starši v Kanado, da ne bodo sami tukaj. Tedaj je pa nastopila kanadska vlada in jili ni pustila v deželo, ker so bili pač ameriški državljani. Postali so breme Strica Sama. Kaj naj stori z njimi? Oddalo se jih je v zavod.

Oče, mati in en otrok v Kanadi, štirje otroci v zavodu, ena hči se skriva neznano kje, ena bo morala kmalu v Kanado, moža in otroka bo morala pa pustiti tukaj, ker sta ameriška državljana.

Družina razpršena na vse vetrove in pravici ter naši postavi je zadoščeno. . . Torej?

Kdo je oborožil Nemčijo?

Demokratske države vpijejo, kako da se Nemčija oborožuje in ogroža svet. Kaj bo, kaj bo? Na pomoč, da se nemškega vojnega boga ubije!

Prav je tako in streti je treba nemškega gada, ki ogroža svetovni mir in rožlja s sabljo, da se trese ves demokratski svet. Ampak, če pa pogledamo, kdo je dal nemškemu vojakcu puško v roke, kdo je Nemcem dal material za letala, topove, za bojne ladje, tanke, se bomo prišli za nos.

Le pogledmo! Leta 1938 je Francija izvozila v Nemčijo 5,056,121 ton železne rude. Anglija je lani izvozila v Nemčijo 32,065 ton bakrene rude in Francija 155,000 ton. Rusija je prodala Nemčiji 60,924 ton magnezije; angleška Indija 17,226 ton, južna Afrika 268,044 ton.

Nadalje je Kanada poslala lansko leto v Nemčijo 13,368 ton niklja. Zed. države so poslale lansko leto v Nemčijo več starega železa kot v katerokoli drugo deželo na svetu, to je 462,782 ton. Anglija je dala Nemčiji 117,816 ton starega železa, Belgija 244,842 ton in Francija 822,560 ton.

In potem, ko so demokratske države storile vse v svoji moči, da so dale Nemčiji dovolj materiala, da si vlije topov, izdela strojnico, zgradi bojnih ladij in podmornic, in ko so te demokratske države zadovoljno spravile denar za prodani vojni material, pa začno vpiti v svet: pomagajte, Nemčija je premočna, preveč oborožena, svetovna demokracija je v nevarnosti!

To se pravi dati otroku kladivo v roko, potem ga pa pretepsti, ker je z njim ubil okno.

Če bo torej prišlo v Evropi do vojne in bodo podlegle demokratske države, bodo podlegle v sladki zavesti, da so dale same sovražniku orožje v roke za vsemogočnega moloha — denar.

Kaj pravite!

Zupan Burton, katerega je postavilo na županski stolček ameriško časopisje, ki ga je naslikalo v privlačnih barvah kot "neodvisnega" kandidata, je letos sprevidel, da enodvisnost ne vleče več in je pokazal voje prave rožice, 100% republikanske. Vendar, ker se še vedno dobi lahkoverne kaline, ki gredo za "neodvisnim" kandidatom kot oves za soljo, je se brihtni Burton pogruntal tako, da je v svojem glavnem kampanjskem stanu odprl dva urada. Eden je za 195% procentne republikance, drugi pa za neodvisne. Tako ne more noben reči, da se je pregrešil zoper svoje principe. Znat se mora!

BESEDA IZ NARODA

Narod in kulturni vrt

Vrt je zgodovinski. V nedeljo 30. julija smo prisostvovali slavnostnim in zgodovinskim obredom.

Najprvo je bil odkrit spomenik "Miru," ki so ga postavili ameriški legionarji. Nato smo bili priča, ko so bili na slovesen način vsi vrtovi izročeni narodom kot njihova lastnina. Lahko smo spoznali kako neprecenljive vrednosti so bile in kaj so pomenile vse te ceremonije za vse narodnosti in med njimi tudi za nas Slovence in Jugoslovane sploh, ki smo narodno zavedni in ponosni odkar se nahajamo v naši novi domovini. Kje smo slišali kaj enakega! Samo pri nas v Ameriki je kaj takega mogoče. Le ponosni bodimo!

Zadnjih 12 let smo pisali in debatirali o narodnem vrtu. Začetek je bil bolj počasen in nezaupljiv, zbiranje prispevkov je bila najtežja zadeva in brez teh bi vrta ne bilo. Akoravno smo prispevali samo del vsote, kar je vrt stal, vendar smo morali pokazati, da smo narodna skupina in da hočemo vrt, drugače bi nam ga ne izročili.

Naporna leta so potekala, veliko nam je zavirala opozicija iz samega osebnega sovraštva, a na drugi strani so nam stali dobromislječi in narodno zavedni ljudje. S finančno in moralno podporo je delo v vrtu napredovalo in prišlo do cilja v nedeljo 30. julija.

Ko smo prisostvovali programu omenjeni dan, smo zrl v duhu nazaj v preteklost, spomnili smo se vseh dogodkov, ki so bili v zvezi z vrtom. Daleč preko vseh težav je segala ta slavnost, ki se je vršila 30. julija pred spomenikom "Miru" in potem na odr, pred katerim so bile zbrane množice narodov v slikovitih kostumih, da uradno sprejmejo po zastopniku ameriške vlade vrtove v svojo last in oskrbo in narodu v ponos. Ali ni to nekaj zgodovinskega, ali ni to nekaj takega, kar nimajo narodi nikjer drugje, kakor imamo narodi v Ameriki v priznanje kulturnega delovanja. To je nekaj takega, da ne moremo mimo, da ne bi ponovno in ponovno podarjali.

Hvala vsem, ki ste sodelovali! Vsi tisti, ki ste sodelovali ste upravičeni, da se vam izreče zahvala in priznanje. Malo kdo se bo spomnil, da bi napisal vam, ki ste delali, kakšno priznanje. Smo pač ljudje taki, da radi slišimo, da nas drugi pohvalijo, zelo neradi pa mi pohvalimo tiste, ki smo jim zahvale dolžni.

Dovolite mi vsi, ki berete te vrstice, da vas opominam na one, ki smo jim vsi hvale dolžni. Berite! Mi smo delali vrt in obenem smo delali podlago za dobro ime našega naroda. Potom vrta smo zaslužili našemu narodu neizbrisno ime. Ime, ki bo ostalo zapisano v zapisniku, da smo Slovenci najzavednejši narod izmed vseh narodnih skupin in to so zaslužili naši uniformirani vežbalni krožki in naše narodne noše, ki so največjega pomena pri takih prireditvah. Torej te skupine so bile tiste, ki so se vselej odzvale in sodelovale, kadar so nas poklicali mestni ali gradniški lige kulturnih vrtov, da nastopimo. Tem smo dolžni priznanja in zahvale in teh se ne smemo pozabiti! Hvala vam, podarjam v imenu organizacije Jugoslovanskega kulturnega vrta. Mnogokrat ste doprinele velike žrtve, ko ste stopile v vrste v različnem vremenu, bodisi žgoče sonce ali dež, vselej ste kakor vojniki vršile svoj nalog, samo da ste narodu pri-

dobile dobro ime. Ob vsaki taki priliki je ameriško časopisje prineslo pohvalo za "Slovenians," da ste se vselej najslajnejše pokazali. To ste storili tudi ob zaključku, za kar vam bodi izrečena najlepša in tisočera hvala za vse vaše tako veliko požrtvovanje.

Zal, da je bil 30. julij tak dan, kakoršnjih smo imeli že mnogo poprej, da je dež kalil veselje in strašil tiste, ki so imeli nastopiti v uniformah. Le prevečkrat so bile te skupine premočene od dežja in tako je tudi zadnji dan lil dež vse dopoldne. Še v vrtu nas je nalahno škropil. Kdor se je ta dan odločil, da bo navzoč pri tej paradi je moral biti pripravljen za dež in to je bilo vzrok, da so se naše vrste precej skrcile, a vseeno smo bili častno zastopani in še rečem: "Čast vam!"

Prav ta dež je zakrivil, da smo imeli izmed starih domačih godb le dve domači godbi, kakor smo že omenili, godbi sv. Lovrenca in sv. Vida fare. Obe godbi sta bili v novih uniformah. Mi vas popolnoma opravičimo, če niste nastopili, ker ste oddaljeni in vreme tudi ni drugega kazalo kot dež. Zato nista v naših očeh nič manj služni godba Bled in godba sv. Jožefa, ki se nista udeležili. Stori stali svojo dolžnost poprej pri raznih prireditvah za naš vrt, in upamo, da boste storili to tudi še v bodoče v prid narodnega vrta. Ravno tako velja moja zahvala tudi vam, ki ste mnogokrat prej s svojo udeležbo pomagali do lepih uspehov. Hvala!

Dalje se zahvaljujem vsem podpornikom, ki ste že darovali za vrt, ki naj vam priča, da ste vi pomagali, da je ozelenel tak kakorjen je. Do tistih pa, ki se niste ali pa še že darovali se bomo tudi še v bodoče obrnili, za eno ali drugo pomoč. Vrt ostane za narodom in narodno življenje bo ostalo zvezano z vrtom. Naše delo ne bo nikdar dokončano, kajti potreba bo postaviti še spomenike in zbirati doneske. Vrt ima svoje stroške in potrebuje vas, kakor vi potrebujete vrt za dobro ime našega naroda.

V bližnji bodočnosti bomo priredili slikovno predstavo celotnega nedeljskega programa in še drugih slik kulturnih vrtov, da bomo ohranili spomin na najbolj zgodovinske dni, ki smo jih doživeli potom kulturnega vrta v zadnjih letih.

Zahvala in pozdrav,
Anton Grdina,
predsednik J. K. V.

Dopis iz domovine

ne 14. junija t. l. sem se odpeljal iz Clevelanda z drugimi ameriški rojaki pod vodstvom priljubljenega in znanega organizatorja potovanj g. A. Kollandra v našo staro domovino. — Vožnja z največjim parnikom na svetu "Normandie" je bila zelo lepa in prijetna, katerega mi ostane v večnem spominu.

Na parniku smo bili prav ljubezno postreženi, izvrstna in okusna kuhinja, ter dobra kapljica, vsega je bilo dosti na razpolago, da sem se ves čas mojevožnje prav zdrava in dobro počutila, kljub moji starosti.

Mimogrede smo si ogledali tudi razne zanimivosti Pariza, katero mesto se mi je zelo dopadlo.

Nad vse prisrčen sprejem pa je bil v Ljubljani, kjer nas je sprejela velika množica občinstva, ter obsula z cvetjem in zastopniki raznih društev, so nam pa izrekli tople dobrodošlice. Zelo sem bila presenečena, da so nas rodni bratje in sestre tako lepo in prisrčno sprejeli. Seveda nad-

ve pa sem bila presrečna in vesela, ko sem po dolgih letih zagledala mojo hčerko, ter smo se prisrčno objele, da se kar ločiti nismo mogle, ter pretakale solze veselja. Res veliko sem tam v tujini pretrpela in prestala pa vse je sedaj pozabljeno, samo da sem se hvala Bogu tako srečna in zdrava vrnila v svoj preljubi domači kraj k svojim otrokom.

Kako sem bila presenečena in začudena, da se je Ljubljana tako spremenila, povečala in vsa modernizirala, res pravo mesto je postalo. Pa tudi druge kraje lepe Slovenije in Štajerske sem si medtem že ogledala, kjer se mi je povsod zelo dopadlo. V stari domovini se prav dobro in prijetno živi, gostoljubni ljudje, ter življenske razmere so tu veliko boljše kakor pa tam v tujini, sem popolnoma zadovoljna in srečna, da sem zopet na domači grudi, le žal mi je, da se že pred več leti nisem vrnila.

Da sem se pa sedaj kljub moji starosti podala na dolgo potovanje, se imam pa še prav posebnost zahvaliti g. Kollandru, da mi je dal pogum, ter tako ljubezno in po očetovsko skrbel, ko sem bivala še v Clevelandu, kakor tudi ves čas naše skupne vožnje, ter pripomogel, da sem se brez zaprek tako srečna, zdrava in zadovoljna vrnila v svojo staro domovino.

Nisem zmožna, da bi se mu mogla dovolj zahvaliti za vso njegovo dobroto, toda ostanem mu vedno hvaležna, ter iz srca želim, da ga ljubi Bog ohrani še mnogo let zdravega, prav srečnega in zadovoljnega.

Iskrene pozdrave iz stare domovine pošilja vsem ameriškim rojakom in rojakinjam vdana
Ivana Hribar
Celje, 14. julija, 1939.

ZAHVALA G. KOLLANDRU
Sprejmite prosim tudi mojo najvdanejšo zahvalo za vse, kar ste dobrega storili ter pomagali, da se je moja že tako željno pričakovana zlata, dobra mamica po dolgem času tako srečno in zdrava vrnila.

Za Vašo izkazano naklonjenost in ljubeznost ostanem vam do smrti hvaležna. Naj vam ljubi Bog vse tisočkrat povrne ter nakloni mnogo sreče, zdravja in zadovoljstva.

Prav vdano Vas pozdravlja hvaležna hčerka,
Ela Cerar.

Celje, 14. julija, 1939.

O godbi sv. Vida

Znano je že naši širši javnosti, da se je v naši veliki St. Clairski naselbini ustanovila tako potrebna godba "St. Vitus Parish Band," torej to je naša župniška godba. Prav je, da se je ustanovila. Svoje godbe imajo že v Newburgu in Collinwoodu, kar sramotno bi bilo, če bi je ne imela tudi največja slovenska fara v Ameriki ter najstarejša v državi Ohio, kar se tiče Slovencev.

Vsak začetek je težak in nikjer ne gre brez stroškov in pri godbi pa še najmanj. Zato se je sklenilo na seji godbe, da se pobira prostovoljne prispevke v ta namen od društev, kakor tudi od posameznikov. Sklenjeno je bilo, da društvu, ki bi darovalo \$25.00 bo godba ob priliki društvene prireditve brezplačno na razpolago. Vsi darovi posameznikov in društev bodo objavljeni v časopisu.

Dragi rojaki in rojakinje! V nedeljo 30. julija ste gotovo videli to našo godbo, kako fest fantje so, pa najsí bo po uniformi ali po igranju. Reči moramo, da izvrstno igrajo za tako kratak čas vaje. Na to je lahko ponosna vsa naselbina. Ker pa stane uniforma precej denarja, se obračamo do vas dragi rojaki in rojakinje, da prisrčite na pomoč naši godbi s kakim darom. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet in nam bo pomagal, da bomo plačali vse to.

Če verjamele al' pa ne

Kar dobro sem presmrčal prvo noč v bolnišnici. Saj mi ni bilo sile, za enkrat še ne. Če bo šlo

Tozadevno vas bodo obiskali nabiralci in kdor pa želi sam kaj prinesti ali bi ga mogoče ne obiskali, lahko izroči dar Miss Agnes Klemenčič 5806 Prosser Ave., ki je blagajničarka te ustanove, ali pa tajnici Mrs. Frances Novak na Carry Ave., kakor tudi pri podpisnemu. Vse darovalce bomo priobčili v časopisu. Ker je to res dobra in kulturna stvar, ki bo nam vsem v ponos in korist, upamo, da bo vsak, ki mu je mogoče tudi kaj prispeval.

Jože Grdina, predsednik.

Hočete lepe rože?

Naznanjam vam, da imam velike in krasne cvetlice in bi jih rada dva lonca oddala, kajti te cvetlice imam v loncih v sobi, ker pa so že prevelike in mi zakrijejo skoro vse okno bi jih rada oddala. Zelo bi bile priprave za v veliko procelno okno trgovine ali gostilne (soluna). Kdor bi jih želel imeti, naj se zgasi pri podpisani in vse podrobnosti oskrbovanja vam bom natančno razložila. Povedala vam bom tudi kdaj in kako cveto.

Če jih kateri mojih prijateljev želi, naj se zgasi pri meni in jih bo dobil brezplačno, in vem, da bo vsak prav zadovoljen z njimi. Pridite jih pogledat k

Tončki Jevnik,
1199 E. 61st St.

8. ALI AVGUSTOVA ŠTEVILKA "NOVEGA SVETA"

Ta teden bo izšla osma ali avgustova številka "Novega Sveta" s sledečo zanimivo vsebino:

"Kruh, kruh . . .", "Pregled", Dr. J. Pata: "Lužiški Srbi", "Rev. P. Ciril Zupan, OSB", Franjo Neubauer: "Domovino ljubim", J. M. Trunk: "Človeško dostojanstvo", J. M. T.: "Iz narave", J. J.: "Vrnil se je . . .", "Slovenski pionir", "Mussolini-Hitler", "Dom in zdravje", — Dr. R. P. Zaletel: "Nekaj splošnih podatkov o osredujočih infekcijah", Dr. J. W. Mally: "Zobozdravstvo, "Za smeh in zabavo." T. Brdar: "Velika ljubezen."

"Novi Svet" prinaša mesec za mesecem važne informativne in poučne članke. O Lužičkih Srbi ste gotovo že velikokrat čuli, da žive kot mali slovanski otoček sredi Nemčije. Ti Slovani so prišli v te kraje med 2. in 4. stoletjem po Kristusu. Torej nad 1500 let žive že tamkaj in se ju naško vzdržujejo proti silnemu pritisku germanstva. Ali veste odkod je ta žilavi narod prišel v Lužice? To vam pove jasno članek v avgustovi številki "Novega Sveta." Naročite si družinski mesečnik "Novi Svet" ter citajte in bogatite svoje znanje. Obenem ta mesečnik objavlja tudi vsak mesec, v vsaki številki zgodovinski slovenski naselbin in slovenskih družin, ki bivajo v njih.

"Novi Svet" je zanimiv za vas in vsakega. Naročite se nanj. Kdor more ga naj naroči tudi svojim domačim in stari kraj. Veliko veselje jim boste napravili s tem. Mesečnik "Novi Svet" lahko naročite od naših zastopnikov po naselbinah, ali pa sami pišite direktno na: Uprava "Novi Svet," 1849 West Cermak Rd., Chicago, Illinois. Naročnina stane letno \$2.00; za Kanado in stari kraj pa \$3.00 letno.

—V Dobu pri Domžalah je umrl 75 let stari šolski upravitelj v p. g. Ivan Kuhar, ki je bil obenem kmetijski posestnik. Učiteljeval je 15 let v kranjskem, 13 let pa v kamniškem šolskem okraju.

—Mestni ubožec Valentin Ham je nesrečno padel ter si poskodoval desno roko.

vedno tako, bo prav prijetno tukaj in se mi ne bo prav nič mudilo domov, sem se pohvalil, ko me je jutraj zbudilo tisto prijetno ropotanje posode iz kuhinje in pa mamljiv vonj okusne kave, pa opečene slanine in drugih takih pritiklin. Veste, taka godba je za moja ušesa najmilejša in še zdaj grem tako rad spat, ker se nadejam, da ne bo dolgo, ko bo Johana postavila predme začetek dneva, ki se prične za mizo, če se hočemo ravnati po pravem redu v tem življenju. Jaz se držim tistega zlatega reka, da prej vstanem kot kam grem in da prej sedem za mizo, predno se lotim kakkega pravnanskega dela. To delam že nad petdeset let, pa se nisem še nikdar kesal. Se reče, v starem kraju je bila včasih kaka mala pomota, kadar sem moral gnati krave v gmajno, predno se je posvetilo v peči. Pa je bilo to malokdaj, ker je moja ljuba sestra Francka redno skrbela, da ni bil Japček lačen. Zato je pa tudi še vedno lepo pri življenju, ker ji je Bog dal ljubo zdravje samo radi tega menda, ker je mene tako cartala.

Torej tisti žledeni alarem me je spravil k zavesti in prav željno sem čakal, da se prismeje skozi vrata moje nove domovine kak prijazen obrazek bolničarke. In se tudi je, pa se je bila menda zmotila in ni prišla v pravo sobo, ker prišla je praznih rok. Pa niti najljubkejši nasmehljaj me ni podkupil, ampak sem kar naravnost in brez ovinkov položil svoje karte na mizo, hotel rešiti svetovni problem brez zavlačevanja in intrig, kot to delajo v Evropi. Kar iz oči v oči sem jo vprašal, če imajo tudi tukaj tisto lepo in krščansko navado, da jutraj vzamejo kakšno gorko zadevo vase.

Pa tudi bolničarka ni oklevala in mi je tudi naravnost in brez ovinkov povedala, da bodo vsi jedli, kar jih je pod to blaženo streho, samo jaz ne bom. Kaj je to prav, vas vprašam? Zdej je že drugi dan, kar sem ob svojem, kakor da bi bil kje v ruskem ujetništvu. Za tistih par kapljic krvi, ki jo mi bodo puščali tukaj, pa res ni treba, da bi človek od gladi umrl.

Ko sem povedal bolničarki, da se bom medel k raportu, da se pritožim na generalštab, mi je pa povedala, naj zaenkrat kar pozabim na jed in da je še tisto, kar se pozabivši nahaja še v moji jedilni shrambi, preveč in da bodo isto poklicali na svet po najkrajši mogoči poti.

Sveta pomagavka, saj sem vedel, da bi bil prav napravljen, če bi se bil skesal, sem si mislil in strašno sem se kesal, da se nisem večraj doma malo bolj nabasal, ko nisem bil še pod pokroviteljstvom bolnišnice. Pa kar je je.

Potem se je pa začela predigra k igrokazu, ki je bil naročen točno za enajsto dopoldne, ne glede na to, če bo dvorana polna ali ne. Najprej sem moral vzeti k sebi neko slabo stvar, ki je bila poslana v črevesje, da tam napravi revolucijo in izžene mirno prebivalstvo po svetu. Menda je morala biti to kaka komunistična stvar, ker kmalu se je začutilo nemire in prerivanje po jedilni shrambi in vse je kazalo, da se zaževa ne bo poravnala mirnim potom. Tudi če bi poslal v notranjost kake vladne pomirjelave, ne bi nič opravili, kakor se je čutilo. Celo narodna garda ne bi nič napravila.

Nekaj časa sem poslušal to prerekanje, potem pa, ko se mi je zdelo vsega le preveč, sem teklen odmerjeni prostor in vse skupaj vrget ven, one, ki so imeli v najemu notranje prostore prej in one, ki so prišli najzadnji. Saj bi ne kazalo držati ne s to ne z ono stranko. Najbolje je, da je stanovanje prazno za nekaj časa.

Potem je bil pa mir in splošno zadovoljstvo je kraljevalo v notranjih razmerah.

(Dalje prihodnjič.)

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. May

Ležal sem tistikrat čisto blizu ognjev, porabil sem zmedo, ko je Sam planil Santerju na vrat in je vse letelo vkup, skočil med Kiowe in ga potegnil za seboj. Da me je ubogal, bi bil sedaj med nami, prav kakor jaz. Pa zdi se, da si je nocoj vtepel čisto posebno trmo v glavo."

Pripovedoval sem jim, kako je bilo. Ko sem skončal, je vzklil Will Parker:

"Vi niste krivi, da je spet ujet, sir! Več ste tvegali, nego bi kdorkoli drug na vašem mestu! Sam je bil danes res čisto svojeglaven. Pa radi tega ga še ne smemo zapustiti."

"Ne! Ne bomo ga. Toda to pot bo reševanje težje. Kiowe bo do previdnejši in se ne bodo dali iznenaditi."

"Gotovo da ne. Morebiti pa bo le mogoče, da ga izvlečemo iz zagate."

"Hm —! Mogoče je. Ampak dvanajst ljudi proti petdesetim, ki komaj čakajo, da jih napademo —!"

"Well! Torej jih napadimo še nocoj!"

"Le počasi! Stvar je treba še perudariti!"

"Preudarite jo, sir! Toda dovolite mi, da se medtem splazim k njim, pa pogledam, kak je položaj!"

"Lahko greste, pa ne koj sedaj. Počakajte, da se pomirijo in da se njihova pozornost položi! Pa tudi sami ne pojdite, spremljal vas bom. In tudi Apače vzamemo s seboj."

"Lepo, zelo lepo, sir! Tako je prav! Tudi Apače vzamemo s seboj! Čisto pravi napad. Storiteli bomo, kar zahteva naša dolžnost. Šest do osem Kiow vzamem sam na sebe in tale Dick Stone tudi ne bo z manjšim številom zadovoljen. Ali ne, stari Dick?"

"Yes! Pogodil si jo, stari Will! Eden ali dva več ali manj, kaj za to, če le našega starega Sama rešimo! Je sicer navihani človek, naš Sam, pa nocoj jo je temeljito polomil!"

Ugibal sem, kako bi Sama najlaže rešil. Svoje življenje bi vsekakor tvegati za njega. Toda ali sem smel tvegati življenje Apačev, ki mi jih je Winnetou zaupal v čisto druge namene? In življenje obeh belih tovarišev?

Morebiti se je dalo z zvijačo prej kaj doseči ko s silo. Vsekakor smo morali najprej spet pogledati h Kiowam. Tam bi se že pokazalo, kako bi bilo treba udariti. Za vse slučaje bi vzel Apače s seboj. Morebiti bi nenaden uspel bolje, nego sem mislil.

Kiowe so bili izprva zelo živahni, kmalu pa so se pomirili, glas sekir je zapel po gozdišču. Menda so seki sekali pri pripravljalni kurivo, da bi jim močni ognji do jutra ne ugasnili.

Pa tudi sekire so utihnile. Zvede so kazale na polnoč in čas se mi je zdel primeren, da začnemo. Konje in našega ujetnika smo morali seve pustiti v taboru. Privezali smo konje k drevesom, ujetniku pa zamašili usta in ga še posebej trdno zvezali. In nato smo odšli.

Previdno smo se plazili v gošjem redu drug za drugim po levem bregu potoka. Onstran potoka v taboru Kiow so visoko plamteli taborski ognji. Čemu neki kurijo take močne ognje? Vse je bilo tiho v taboru.

Priplazili smo se do kraja, kjer sem malo prej sam šel čez strugo v tabor Kiow. Tam sem pustil svojo četo pod poveljstvom Dick Stoneta, jim naročil, naj se ne ganejo, pa zlezal s Parkerjem čez potok in v gozdič na desnem bregu.

Poslušala sva. Tabor Kiow je bil kakor izumrl, le ognji so prasketali in plamteli. Čele kupe vej so nametali v nje. Kaj so

nameravali —? Zakaj so bili tanejši, porabil sem zmedo, ko je Sam planil Santerju na vrat in je vse letelo vkup, skočil med Kiowe in ga potegnil za seboj.

"Šli so! Čisto tiho so odšli!" je zasodil Parker. "Le čemu so zakurili take mogočne ognje?"

"Da si krijejo umik. Mislili bi naj, da so še v taboru."

"Pa kam so jo popihali?"

"Kdo ve, kaj nameravajo. Morebiti so res odšli. Mogoče je pa tudi, da so kje skriti, in da nas mislijo napasti."

"Kje?"

"V našem taboru."

"Vraga —! Seveda je čisto lahko mogoče! Koj moramo nazaj, sir!"

"Da! Spraviti moramo naše konje na varno. In sicer nemudoma, pa če bi se tudi pokazalo, da je bila naša previdnost nepotrebnost."

Brž sva se obrnila čez strugo in hiteli smo nazaj v naš tabor.

Hvalabogu, Kiow še ni bilo na obisk. Pa utegnili so le še priti. Zato smo pobrali ujetnika, zadržali in odjedili globlje v odprto prerijo. Tam smo se utaborili. Če so Kiowe prišli, so našli tabor prazen in so morali počakati do sveta, ker nas po noči niso mogli najti.

Pa tudi sami smo morali počakati. Legli smo, kdor je moral zaspati, je spal, drugi pa smo bedeli.

Ob zori smo se vrnili k taborišču. O Kiowah ni bilo videti nobenega sledu, niso nas iskali. Brez potrebe smo se umaknili. Pa nič ni škodilo, previdnost je vedno dobra reč.

Šli smo še čez potok in obiskali tabor Kiow. Ognji so ugasnili, kupi pepela so pričali, kako zelo so se naši sovražniki potrudili, da bi nas prevarili. In posrečilo se jim je.

Pogledali smo po sledovih. Jasni so bili. Kiowe so pobrali posušeno meso, zajahali in odjezdili proti jugovzhodu. Da bi nas napadli, na to niso več mislili. Vedeli so, da nas ne morejo iznenaditi.

In Sam —?

Sama so seve vzeli s seboj. Stone in Parker sta hudo žalovala za njim, tudi meni se je mililo. Sam si je bil kriv. Trmast je bil. Pa zapustiti ga vkljub temu nismo smeli, vse smo morali poskusiti, da ga rešimo.

"Če ga ne rešimo, ga bodo mučili na kolu!" je tožil Stone.

"Ne bodo ga!" sem ga tolažil.

"Nič mu ne bodo storili. Saj imamo talca v rokah!"

"Če le vejo za njega —!"

"Gotovo. In če ga niso pogrešili, jim je gotovo Sama povedal in jih opozoril, da ujetnik jamči za njegovo življenje."

"Pa osvoboditi ga le moramo! Jezdili bomo za Kiowami."

"Ne."

"Ne —? Ali ga bode zapustili —? Sama —?"

"Tudi ne."

"Ne razumem vas! Kako bode osvobodili Sama, če ne jezdit za Kiowami —?"

"Tako bomo naredili, da nas Kiowe ne bodo po preriji za nos vodili."

"Za nos —? Še manj vas razumem!"

"No, pa si pogledite sled! Koliko je stara?"

"Zdi se, da so že pred polnočjo odjezdili."

"Da, tako bo. Minulo je torej deset ur, kar so na potu. Ali mislite, da jih danes dohitimo?"

"Ne."

"Ali pa jutri?"

"Tudi ne."

"In kam sodite, da so jezdit?"

"V svojo vas."

(Dalje prihodnjtje)

1939	AUG.	1939
Sa	Mo	Tu
6	7	8
13	14	15
20	21	22
27	28	29

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

12.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi zabavo na Zornovih prostorih v počast novim članom, ki so pristopili tekom kampanje.

13.—Društvo Ameriški Slovenci št. 21 SDZ, Lorain, O., piknik na Lovčevih prostorih na Clinton Ave.

20.—Piknik Zveze društev Najsv. Imena na špelkotovi farmi.

20.—Skupni koncert odraslih in mladinskih pevskih zborov pod avspico Slovenskih narodnih domov.

27.—Olimpiada SDZ na Pintarjevih prostorih.

27.—Workmen's Sick and Death Benefit Society, piknik na Stuškovi farmi.

27.—Piknik skupnih društev fare sv. Lovrenca pri Mr. Zornu na Bradley Rd.

SEPTEMBER

2.—Proslava 45-letnice KSKJ priredi društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ na Pintarjevi farmi.

2.—Društvo Majnik št. 28 SDZ, Barberton, O., praznuje 25-letnico obstoja v dvorani društva Domovina na 14. cesti.

2.—Sam, društvo Presv. Srca Jezusovega praznuje 40-letnico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

9.—Eddie-Kovačič-for-Council ples v Twilight Ballroom.

9.—Lucky Stars SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

10.—Proslava 10-letnega obstoja podružnice št. 32 SZZ v cerkveni dvorani sv. Kristine.

17.—Piknik skupnih društev fare sv. Kristine na špelkotovih prostorih.

23.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

sno veselico v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, ples v Twilight Ballroom.

24.—Plesna veselica SZZ v dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

OKTOBER

7.—St. Vitus Cadets, ples v Twilight Ballroom.

7.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica.

7.—Društvo Marije Magdalene, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

8.—Skupni mladinski pevski zbori, koncert in ples v avditoriju S. N. Doma.

8.—Konzert združenih pevskih zborov mladine v S. N. Domu na St. Clair Ave.

12.—Plesna veselica društva Mother of Perpetual Help, reda Katoliških Borštarnjev.

14.—Društvo Zumberak HBZ, ples v Twilight Ballroom.

14.—Društvo Dvor Marije Pomagaj št. 1640 priredi plesno zabavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

21.—Bunco Girls' Club, ples v Twilight Ballroom.

21.—Društvo Valentin Vodnik št. 35 SDZ, plesna veselica v Jugoslovanskem narodnem domu na W. 130th St. in McGowan Ave., West Park.

26.—Društvo Clairwoods št. 40 SDZ, ples v avditoriju SND.

27.—Carniola Tent št. 1288, The Maccabees, ples v avditoriju S. N. Doma.

28.—Accacia Club, ples v Twilight Ballroom.

28.—Zadružna plesna veselica z večerjo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Clevelandski

Slovenci št. 14 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

29.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju SND.

29.—Konzertna proslava 25-letnice društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

NOVEMBER

4.—Buckeye Stars, ples v Twilight Ballroom.

4.—Društvo Sloga št. 43 SDZ v Niles, O., priredi veselico v nemški dvorani na Belmont Ave.

4.—White Motor Union Local 32, ples v avditoriju SND.

5.—Konzert mladinskega pevskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

11.—Cvet hrvatskih sestara, ples v Twilight Ballroom.

11.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

12.—Samostojna Zarja, opera in ples, v avditoriju SND.

12.—Mladinski pevski zbor "Črički" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Young Ladies' Sodality of St. Vitus, ples v Twilight Ballroom.

19.—Društvo Adria priredi koncert v Društvenem domu na Recher Ave.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

26.—Konzert Mladinskega pevskega zbora SDD, Waterloo Rd., v avditoriju S. D. Doma.

26.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

29.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica—"Silver Dollar Dance."

30.—"SDZ dan" pod vodstvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo

Rd.

DECEMBER

2.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. Doma.

9.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, zabava v avditoriju S. N. Doma.

16.—National Screw Manufacturing Co., božičnica v obeh dvoranah S. N. Doma.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. Doma, božičnica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski narodni dom in klub društev S. N. Doma v avditoriju S. N. Doma.

JANUAR

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

MAREC

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

IZ DOMOVINE

—Kolonija za obmejne otroke na Prevoli pri Kranju. Društvo prijateljev Slovenskih goric je organiziralo in izvedlo kolonijo za obmejne revne otroke, da bi jim vsaj s skromnimi darovi dobrih src mogli omogočiti prijetne počitnice. Težavno in kočljivo vprašanje, kje naj bi bila namščena kolonija je zelo posrečeno rešila mestna občina v Kranju s tem, da je dala brezplačno na razpolago prostore na svojem posestvu Prevola pri Kranju. Iz nabranih darov je bilo treba najprej nabaviti vso opremo, kar je zelo veliko stalo, posebno če pomislimo, da se je moralo kupiti vse od kuhinjskih posod, jedilnih priborov, pa do postelj z vso opremo. Tako ima vsak gojenec na razpolago udobno posteljo z dvema odejama, dobro tečno hrano in prijetno zabavo na igrišču, ki leži v bližini dvorca. Ko je bilo vse pripravljeno, je bilo sprejetih 41 dečkov v starosti od 8. do 14. leta v dva meseca trajajočo kolonijo. Administrativno vodstvo kolonije je v rokah zaščitne sestre gđe. Jakličeve, ki skrbi naravnost vzorno in z materinsko ljubeznijo za te revne otroke. Pomaga ji potem še gojenka za zaščito sestra gđe. Lampičeva in pa učiteljska abiturijentka gđe. Hreščakova. Nadzorstvo nad kolonijo, telovadbo, šport in igre je zaenkrat prevzel g. šolski upravitelj Klavora Adolf iz Doline. Vsi stroški se krijejo iz darov plemenitih darovalcev. Nabiralna akcija se še nadaljuje. Vplacila se zbirajo pri podružnici Ljubljanske kreditne banke v Kranju, ki naproša plemenite darovalce, naj svoje prispevke nakažejo na imenovano podružnico pod oznacbo "Počitniška kolonija bednih otrok na Prevoli pri Kranju." Društvo prijateljev Slovenskih goric upa, da bo kolonija uspela in že sedaj računa na to, da se bo mogla kolonija v prihodnjem letu še povečati.

—Karloški most in del Karlovske ceste od mosta proti mestu so začeli te dni tlakovati z drobnimi granitnimi kockami. V zvezi s tem na novo posipajo tudi Grubarjevo nabrežje. Uredili bodo ves ta del, ki je glede na težki promet, ki se steka čez Karloški most v Ljubljano, nujno potreben ureditve. Čez Karloški most se steka v Ljubljano prav ves promet z Dolenjske in je prav zaradi tega Karlovska cesta ena najbolj obremenjenih v mestu, čeprav se je sleherni voznik izogne, če le more. Tudi stanovaleci ob Karloški cesti to bridko občutijo, saj se ni mogoče varovati pred prahom, ki se dviga s ceste. Tlakovanje Karlovske ceste je zato ena najnujnejših gradbenih zahtev v našem mestu.

—S kolesa je padel 47 letni delavec Gornik Anton iz Nazarija pri Mozirju. Pri padcu si je zlomil desno nogo v gležnju. Zdravi se v celjski bolnišnici. — 17 letni čevljarški vajenec Sorina Anton iz Celja se je peljal s kolesom mimo okoliškega pokopališča. Nenadoma mu skoči pred kolo neki delavec, zaradi česar je Sorina padel s kolesa in si zlomil levo roko v ramenu. Pripeljali so ga v celjsko bolnišnico.

—Tragična smrtna nesreča na Tezmem, o kateri smo obširneje poročali v "Slovenec," je v Mariboru globoko odjeknila. Ni dosedaj še povsem ugotovljen vzrok smrtnega padca mladega jadrca 22-letnega drogerista Miha Novaka, čigar starši stanujejo v Višnji gori. To bo ugotovila šele uradna komisija, ki bo čez nekaj dni prispele v Maribor. Novak, ki je bil navdušen član jadralske sekcije mariborskega Aerokluba, ter je imel že dva jadrna izpita, je bil včeraj popoldne s svojimi tovariši na Tezmem. Vežbali so z visokozmožnim jadrnim letalom, katerega je dvigal avtomobil z žično vrvjo v višino, kjer se je jadrlec sam odpel ter potem v krogih zavijal nad letališčem in pristal na tla. Okrog pol 8 zvečer se je dvignil v zrak mladi Novak. Pihal je močan veter, ki je z močnimi sunki metal letalo po zraku. Verjetno, da je ta veter povzročil tudi katastrofo. Ko je bilo letalo nad železniškimi tirji, na katerih stoji stari vagoni, je nenadoma šinilo s kljunom proti zemlji ter se je med vagoni razbilo, letalec pa je dobil pri padcu smrtonosne poškodbe. Prebilo mu je lobanjo ter je po prenosu v hangar izdihnil v naročju svojih tovarišev.

—Posurovelost. V prepiru med posestnikom Jožetom R. in Francetom J. iz Oreha pri Kranju je Jože R. z leseno vago udaril Franceta po glavi in mu prizadel štiri centimetre dolgo rano. Ponesrečenca so z rešilnim avtom nezvestnega prepeljali v Kranj, kjer mu je nudi prvo pomoč dr. Fajdiga. Posurovelega Jožeta R. e policija aretirala in ga zaenkrat pridržala v policijskem zaporu.

—Nova ležišča nikljaste rude so odkrili med Valjevom in Čačkom. Ruda vsebuje pol odstotka čistega niklja. Istočasno pa javljajo s Skopske črne gore, da so tudi našli nikljevo rudo, vendar pa vsebuje ta ruda komaj dve desetinki odstotka niklja ter je zato izrabljanje nerentabilno. Pač pa upajo, da utegnejo imeti več uspeha nadaljnja raziskavanja v okolici, kjer so odkrili prva ležišča.

—Na desnem očesu se je poskodoval Leopold Gošče iz Liti-je.

MALI OGLASI

Prodaja se lot

na Norwood Rd., blizu Glass Ave., ali pa naredim hišo za eno ali dve družini. Vpraša se pri Joseph Kraiger, 1193 Addison Rd., telefon ENdicott 0487.

(182)

Službo dobi

pridno dekle za varstvo otroka in hišna opravila čez dan (brez pranja). Naslov se izve v uredništvu tega lista.

(182)

Delo dobi

ženska za kuhanje in hišna opravila. Delo je od 8 zjutraj do 6 zvečer. Vprašajte na 16301 Waterloo Rd., KEnmore 1358. (182)

Lepa prilika za podjetnega človeka!

Prodaja se stiskalnica za grozdje, št. 16, ki stisne do 2 toni in pol grozdja naenkrat. Zraven gre felder za čiščenje mošta in vaga, ki potegne do 20 ton. Proda se dobro ohranjen sod za 1000 galon, 1 sod za 300 galon in 100 sodov po 50 galon. Tudi 50 sodov finega starega vina se prodaja. Oglasite se pri Jerneju Knausu, 1052 E. 62nd St. (181)

Na newyorški razstavi je bilo odpuščeni 10% vseh delavcev. Tukaj se jih vidi nekaj, ki so se zbrali, da spijejo enega za slovo.

Prvak rokborbe, Joe Louis, levo in Bob Pastor; ki se bosta spoprijela 21. septembra v Detroitu.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Oh, moj ljubi oče," odvrne hčerka, "kaj za to, če je njih lastnina sedaj naša? Vi ste jo kupili in plačali, kaj ne? Tako je pošteno in postavno vaša."

Lacheneur se nekaj časa obotavlja, predno odgovori. Toda njegova tajna ga je dušila. Bil je v eni izmed onih kriz, v katerih se trese tudi najbolj močni značaj.

"Imela bi prav, hči moja," se peti s povešeno glavo, "če bi denar, ki sem ga plačal za Sairmeuse posestvo bil resnično moj?"

Po teh nenavadnih besedah ubogo dekletko prebledi.

"Kaj?" vzklikne s slabotnim glasom. "To zlato ni bilo vaše? Kdo je bil njega lastnik? Odkod je prišel denar?"

Nesrečni mož je zašel predaleč, da bi jemal besedo nazaj. "Povedal ti bom vse, hčerka," reče, "potem pa sodi. Ti boš odločila. Ko je Sairmeuse družina pobegnila iz Francije, sem imel kot bogastvo samo moje roke, in ker je bilo nemogoče dobiti delo, sem se pripravil na stražanje."

"V takem položaju sem se nahajal, ko me nekega večera nekdo pokliče in mi pove, da umira gospodična Armanda Sairmeuse, moja botra, in da bi rada govorila z menoj. Takoj sem se podal v grad."

"Šel je povedal resnico. Gospodična Armanda je bila bolna na smrt. Videl sem jo ležati na postelji blede kot vosek."

"Ah, četudi bi živel sto let, ne

bom nikdar pozabil njenega obraza. Na tem obrazu je odsevala moč odločnosti in energije, ki zna zadrževati smrt toliko časa, dokler ni izvršena naloga, katero je sklenila izvršiti za vsako ceno."

"Ko sem stopil v njeno sobo sem mi je zdelo, kot bi se stara gospodična globoko oddahnila."

"Kako dolgo vas ni bilo!" je slabotno mrmrala.

"Nameraval sem se opravičiti, ko mi namigne z roko, čes naj preneham, nakar je naročila ženskam, ki so ji stregle, da zapustijo sobo."

In ko sva bila sama, je začela: "Pošten fant si," je rekla, "in podala ti bom dokaz mojega zupanja. Ljudje mislijo o meni, da sem sirotna, pa se motijo. Dočim so moji sorodniki zapravljali denar v veselju in razkošju, sem jaz hranila onih petsto zlatnikov, katere mi je letno pošiljal moj stric, vojvoda."

"Potem mi je pa ukazala, da stopim bližje in da poklekнем pred njeno posteljo."

"Ubogal sem, gospodična Armanda pa se je naslonila proti meni, da skoro pripečatila svoje ustnice k mojim ušesom in rekla:

"Moje premoženje znaša osemdeset tisoč frankov."

"V glavi se mi je skoro zavrtelo pri tej vesti, toda moja botra tega ni opazila."

"Ta svota," je nadaljevala, "ni niti ena četrtna svote biv-

ših dohodkov od posestev naše družine. Toda kdo ve, mogoče bo nekega dne edini vir dohodkov družine Sairmeuse! Torej bom svoto izročila v tvoje varstvo, Lacheneur. Izročam jo tvoji časti in tvojemu poštenju. Čujem, da bodo prodali posestva, ki so bila last naše družine, ker so lastniki pobegnili v tujemstvo. Ako se ta krivica v resnici zgodi, tedaj ti bo najbrž mogoče kupiti naše posestvo za približno sedemdeset tisoč frankov. Če bo vlada prodala posestvo, kupi ga, ako pa posestva ne bodo prodana, vzemi denar in ga ne si vojvodi, mojemu bratu, ki se nahaja pri grofu d'Artois. Kar preostaja, to je, deset tisoč frankov, pa izročim tebi — to je tvoj denar."

"Zdela se mi je, da je zopet prišla k moči. Dvignila se je v postelji, prišla je za križ, ki se je nahajal ob koncu rožnega venca, ga pritisnila k mojim ustnicam in rekla:

"Prišeli pri svetem razpelo, da boš zvesto izpolnil zadnjo željo tvoje umirajoče botre!"

"Prišel sem in zdela se mi je, da se je nekako zadovoljstvo naselilo v njo."

"Sedaj je vse dobro," je rekla, "Umrli bom zadovoljna. Iz nebes doli bom zrla na tebe in te čuvala. Toda to še ni vse. V časih, v kakoršnjih danes živimo, zlato ne bo varno v tvojih rokah, razven če tvoj prijatelj in znanci ničesar ne zvedo o tem. Mnogo sem že premišljevala na kakšen način bi bilo mogoče preseliti zlato iz moje sobe in iz gradu, ne da bi o tem kdo kaj zvedel. Dobila sem sredstvo."

Zlato dobiš v tej omari pri mojem vzglavju, v močni hrastovi skrinji. Imeti moraš moč, da premakneš skrinjo — na vsak način jo moraš premakniti sam. Okoli skrinje navezi rjuho in skupsti polahko vse skupaj navzdol na vrt. Potem pa zapustiš hišo na enak način, kakor si prišel sem, in kakor hitro si zunaj, pojdi na vrt, vzemi skrinjo in jo nesí domov. Noč je zelo temna, in če boš pazil, te nihče ne bo videl. Toda požuri se, kajti moje moči mi odpovedujejo."

"Skrinja je bila v resnici težka, toda bil sem močan."

"Niti deset minut me ni vzele, da sem prinesel skrinjo iz gradu, ne da bi se izdal z najmanjšim ropotom. Ko sem zaprl okno, sem rekel: 'Botra, gotov sem!'"

"Bogu bodi hvala!" je zašepetala. "Sairmeuse je rešen."

"Začul sem globok vzdih. Ko se obrnem opazim, da je botra mrtva."

Prizor je bil še preživo v spominu Lacheneura, da bi mogel pozabiti najmanjšo podrobnost. Pozabil je na sebe in na svojo hčer, mislil je le na mrtvo botro, gospodično Armando Sairmeuse. Po trenutku molka nadaljuje s pripovedovanjem:

"Poklical sem ljudi, ki so kmalu dospeli. Gospodično Armando so vsi ljubili in spoštovali. Vse je jokalo in za pol ure je vladal največji nered v gradu. Tako mi je bilo mogoče neopaženo oditi iz sobe. Hitel sem na vrt in odnesel hrastovo skrinjo. Uro pozneje je bila skrinja skrita v sirotni bajti, v kateri sem stanoval. In prihodnjega leta sem kupil Sairmeuse posestvo."

Lacheneur je tako vse priznal; umolknil je, tresel se je in skušal čitati v očeh svoje hčerke pričakovano obsodbo.

"Ali se morete še obotavljati?" je zahtevala hčerka.

"Ah, ti ne veš —"

"Toliko vem, da morava Sairmeuse vrniti."

Tako je Lacheneur že sam sklenil v svojem srcu, ko mu je šepetal oni komaj slišni glas, katerega pa ves svet ne more prekriti.

"Nihče me ni videl, ko sem odnesel skrinjo," se mož obotavlja. "Če je kdo kaj sumil, tedaj nima enega samega dokaza napram meni. Toda nihče niti ne sumi ne."

Marie-Anne vstane in v njenih očeh se zablika sveta nevo-lja.

"Oče moj," vzklikne, "oh, moj oče!"

Kmalu pa pristavi z bolj mirnim glasom:

"Ako drugim ni ničesar znane o tem, ali morete vi pozabiti?"

"Da bi vrnil!" vzklikne Lacheneur. "Kaj naj vrnem? Ono, kar sem dobil. Tako naj bo. Pri volji sem; vojvodi izročim 80,000 frankov, in k tej svoti priložim še obresti od svote, odkar sem imel posestvo — potem nisem nikomur več kaj dolžni."

Toda dekletko žalostno zmaje z glavo.

"Zakaj se zatekate k izbegavanjem, ki so vas tako nevedna?" mehko vpraša. "Popolnoma dobro veste, da vam je gospodična Armanda zaupala posestvo Sairmeuse, da ga izročite pravemu lastniku in to posestvo mora biti vrnjeno."

"Ah, kruta si, hči moja!" reče oče z nenavadno bridkostjo, "tako kruta, kot otrok, ki še nikdar trpel ni — tako kruta kot človek, ki še sam ni bil nikdar v skušnjavah, pa se ga nihče ne usmili."

"Ako bi bila vaša uboga svetniška mati še vedno pri življenju," nadaljuje Lacheneur, "bi ti lahko povedala o strahu in skrbeh, katere sem preživel, ko sem postal mojster bogastva, ki pa ni bilo moje. Bal sem se samega sebe. Počutil sem se kot igralci, kateremu so drugi igralci zaupali svoje dobičke, počutil sem se kot pijanec, katerega so postavili za stražnika kleti, v kateri so se nahajala najbolj izbrana vina."

"Tvoja mati bi bila lahko povedala, da sem šel do skrajnosti pri iskanju vojvode Sairmeuse. Toda zapustil je grofa Artoisa in nihče ni vedel kam je šel ali kaj se je zgodilo z njim. Minilo je deset let, predno sem se odločil, da stanujem v gradu da, deset let — in vsak dan sem dal očistiti pohištvo prahu, misleč, da se vrne pravi mojster."

"Končno sem se drznil. Slišal sem po gospodu Escorvala, da je bil vojvoda Sairmeuse ubit v bojnem metežu. Šel sem in začel stanovati v gradu. Od dneva do dneva, ko je radi moje pridnosti rastla vrednost posestva sem vedno bolj čutil, da sem pravi gospodar."

Toda vsa ta jadikovanja obupanega očeta niso dosti vplivala na lojalno srce plemenite hčerke.

"Posestvo se mora vrniti," je neprestano ponavljala. Gospod Lacheneur v obupu vije roke.

"Neutolažljiva je," vzklikne, "neizprosna! Nesrečno deklet! Ali ne more razumeti, da ravno radi nje želim ostati na tem posestvu? Jaz sem star, težko delo in siromaščina sta mi znana. Nisem dobil žuljev na roke, ker sem postal in lenaril. Saj ne potrebujem dosti za sebe do onega dne, ko me položijo v hladni grob! Skorjo kruha in par čebulic jutraj, močniko-

vo juho zvečer, za ponoči pa otep slame. Vse to si še vedno lahko zaslužim. Toda ti, nesrečni otrok! In tvoj brat, kaj bo z vama!"

"Nikdar ne govorimo o naših obnem z našimi dolžnostmi, oče moj! Sicer pa se brez potrebe razburjate. Po mojem mnenju ima vojvoda preveč plemenito srce, da bi privolil, da trpite pomanjkanje, potem ko ste tako pošteno s takimi žrtvami vodili njegovo posestvo."

Stari sluga Sairmeuse hiše se grenko in glasno zasmeje.

"Ali res misliš tako?" reče. "Ti ne poznaš plemenitih, ki so bili leta in leta naši gospodarji! Dobro si naredil! To je vse, kar bom dobil od njega, a drugega dne me boš videla pri pljugu, a ti boš služila kot dekla. In če bom omenil onih deset tisoč frankov, katere je botra meni zapustila, tedaj me bodo smatrali za lažnika in sleparja, kot prismojenega norca. Pri Bogu in pri nebesih, ne, tako se ne bo zgodilo!"

"Oh, oče moj!"

"Ne, nikdar ne! Jaz se zavedam sramote, kar je tebi nemogoče. Misliš, da si priljubljena v Sairmeuse. Grdo se motiš! Bili smo preveč srečni, da ne bi postali žrtve sovraštva in zavisti. Ako jaz padem jutri, boš videla, da vsi, ki ti danes poljubujejo roke, te primejo jutri in te raztrgajo na kose!"

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Priplujemo na dom.

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.
Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

Rešeni zrakoplovci iz letala, ki je treščilo nedavno v morje 160 milj od New Yorka. Tri osebe so utonile in potopilo se je tudi letalo, last obrežne straže.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103 ST. GLenville 9218
Vprašajte za našega zastopnika—Stefan Robash

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

John L. Leech iz Los Angelesa, bivši komunist, ki je pričal proti Harry Bridgesu radi njegove komunistične propagande v Ameriki.

Daniel Noe, star 39 let, ki je umrl na posledicah poboja med stavkarji in narodno gardo v Harlan, Ky. Kmalu potem, ko je dal zadnji poljub svoji ženi, je umrl.

Bodoči ameriški generali. To so kadeti iz vojaške akademije v West Pointu, ki se vežbajo pri težkih topovih za obrežno obrambo.